

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Stockholm, den 8 Jan. 1792.

63

Min Egen Aldrakärafte Stafva.

Det är visserligen hög tid, at jag skriver Dig til på detta Nya år och tackar Dig af allt hjerta för Dit så kära och vackra Brev af Andag-jul, Dina Valörkningar, Dina berättelser om önskte Deltagande uti alles vår glädje och välgång här på stället. Gud välsigne Dig och Din John för allt detta! Din respectabla Svärfar svarade jag genast, som jag och vil hoppar vara nöjd med mit Brev. Mycken försild Tack skal Du hafva för det Du communicerade mig Louise och Charles första Brev til Dig efter deras så lyckeliga förening. Louise har detaillerat åtskilligt rörande Lit Bröllopp; men nu vil jag och relatera något om denna för alles våra Hjertan så stora, så fälla slögtidighet.

Brölloppet var helt tygt eller uti största incognito, och gick för sig under antaget Namn af Jul-aften; således föll Masquen i själva huset först några minuter innan Prästen kom. Louise var klädd en Neglige, bar et rött Liff med Kjortel af Siden-larje och Couleur de chair, och dröfver en Kjortel af hvit Nätte duk; om Liffet et framt Bälte med främman framföre, jänkte sin Guld klocka; öfver Halsen bar hon en stor och fin hvit Halsduk, och på Bröfvet en frisk Bouquet, som alle skaffet utur Orangeriet på Carlberg och skänkt henne; på släpbrudet var hon ganska väl klädd, bouclerad och med många Blomster: kort sagt, hon såg ut som Kone, och när Du härtil fogar hennes rena och glada Blick, hennes så intressanta anlets-drag, samt vackra Hly, som syntes den aftonen dubbelt vacker; så kan Du och lätt måla henne själf uti Din lyckliga inbildning. Charles bar hos oss den aftonen för första gången sin uniform-Brac, såsom Commisarie vid Lif-Drabanterne, blå med mycket Guld öfverallt, som ingalunda skände bort hans sköna Väst och glada uppsyn. Öfver Allt bar en framt Sidentyggs Klädning med hvit Nätte duk. Kjortel och et bredt blått Skärp, såg för, god och glad ut, just som en charme, ja var så ung och lätt, så at en främmande omöjlig en skulle tagit henne för et Salsagro af en drämmor. Farsjubben såg
netto

netto så ut, som på Din Bröllopsdag, men var bara något gladare: ty
 me gläddes han öfver Eder Begge, och nu fick han äfven vara mera fri
 från Etiketten och Främmande. Björkegren, Calle och Adolfrus Klädder
 som Cavalierens en habit de court. Se där har Du nu alla Personerne;
 ty Brudgummens Bror var hemrest öfver Helgen till Frisco;
 där hela Huset drack äfvenså väl det unga Parets Skål, som det skedd
 hos Dig och Farbror diden, uti Sömnests-gården i Linköping och hos
 Slemfkapet på Ebbetorp: alla i tid avestorade om denna glada afton.
 Men än et ord om lilla Louise. Hon var ^{som sagt} fot och vacker, hvartil den pastore
 Drägen ej litet bidrog. När jag nys skulle, för såkrare Skapning, flöt
 öfver ordet Neglige uti mit lexicon, fann jag det således uttolkat på latin:
nihil adjumenti ad ornatum ad pulchritudinem ejus adeest; aldeles så
 var det ock; men för at få veta hvad denna Skrift-tolkning egentligen
 vil säga på Svenska, så måste Du gå öfver til Professor diden och gifva
 honom en kys, men denna gång på Louise's vägnar. Pastor di thander
 kunde, för aftonens högtidlighet hema hos sig, ej blifva kvar, och vår gode
 Martin var bötuden til öfver Directuren Geyer, dit han ock begaf sig
 med kvarjehanda skalkagrige Julklappar, sedan han dock först för skida
 Bruden just under de sista ögonblicken näst före vigfeln. Den förväntades
 med al skylödig Respekt både för Saken och Mannen, som helgade
 Bandet dessa Begge Hjertan emellan. Dordet var tackt och väl dukadt,
 och glada satte vi oss omkring det samma, jag hos Louise och Söta Mor
 hos Charles. De af Dig och Din John öf förärade Fransyska lyktfakar och
 Vinet ifrån Provence firade och smakade på en gång; Hjertat njöt
 dock högsta Vällust under åtanken på så vackra, dygdiga och lyckliga
 Barn; och om Gud, detta Högsta Vålgörande Väsende, medlåter sig til det,
 tagande uti Människors dyktfälgighet, så var han ock då visserligen
 ibland oss: ty en fogd, hvarvid man kan tänka på Gud, för hvilken man
 kan tacka Gud, är ju en Himmel på Jorden! Under denna vår inbördes
 Glädje, och de började Skålar drickande, öfnades Sals-döven och inbär en
 stor Lång, såsom Julklapp. Den öfnades och beframs vara analogue til
 Aftonens Högtid och välfägnad: ty den bestod uti flera Bouteiller af de
 finaste Viner med sina påsatte Etiketter af: Tudela, Morriedro, Aliante,
Malaga, Pajarete och Xeres, Viner, som jag til en del ej hört nämnas,
 mindre smakat; härtil vore fogade fiskar Vinstruppor och andra frukter,
 samt

samt slutligen et Kärlek med en à la Glace af så dyrbar Composition, och
deliciösa Smak, at alla fyra Verlden? Delar måst beskattas, inman denna
Läckerhet kunnat få sin tilbörliga Existens på vårt lilla Bröllopsbord.
Men Galanteriet sträckte sig också til själva ritanskriften på denna Vase;
ty den lydde således: Dans i ette glace les quatre Parties du monde pre,
sentent leur tributs à la nouvelle mariee comme à leur Reine: --
nå nå, förmycket är förmycket -- L'Europe a fourni la Crème, L'Asie
le Café, L'Afrique le vin, et L'Amérique le Sucre". Besörte och glade, örnades
och smakades, samt nya Skålar druckos, med hjerteliga Välönskningar öfver
alla de här framför uppräknade Slus och Vänner. Men hvarifrån denna
så sköna Cadeau? var alles vår första fråga; dock efter et litet besinnande
ropade Pluraliteten: i från Manilla, Manilla! Så var det ok. De flygga
Ministernerna hvad de ändå allt veta, chum man vil hålla alting så tyst!
Jo, alt hade spanske Ministern Mr de Coral upspionerat le secret de la
Maison, och låtit genom sin Rumönier tillskynda oss denne Julklapp.
Slutet af Leferken blef intet mindre grannt uti sin genre, bespaendes uti
et par altför tacka, ~~men~~ verser af Herr Adolf. Stäckan lilla Adolf.
Det var dock ingen glad afton för honom; han såg på alt med tårfullt
öga, och gick ofta affides för at gråta. Tänke äfven, at lilla Henri
också i mjugg fält sine modige tårar! -- Här måste jag interfoliera
med et litet ledsamt äfventyr. Du vet, at det lyfte för doris i Danderyd.
Nu hade jag ej hjerta at säga et enda ord at den gode Gossen om
doris förestående Bröllop; men just som han sitter hos mig i Dokladan
och väntar på et Corsetur, kom Kyrkoherden Wallensteen i Danderyd
in, för at tacka mig för en Historisk uplysning jag lämnat honom
til sin Sökn-Beskrifning, och som intet kände unge Mr Nordström,
mindre hans lilla Spukdom, och börjar därjämte gratulera mig til
hans förestående Bröllop, med tillage föräkran, at han riktigt
expedierat henne utføre sin Prädikstol. Hj, aj! hvad det klack i mig! --
Dock nu til Bröllops-huset tillbaka. Efter frutad aftonmåltid reste vi i 2
Sagnar, på sätt som lilla doris berättat, hem til henne. Nu är til
vetandes, at hvarken Lötta Mor eller jag, än mindre doris, varit i
Almqvists nya rum, hvilket alla, som åtminstone är Hof-Intendant
där i Huset, bedt oss göra, för at få se alt på en gång dans som plus
grand luste; men bevars! hvilken syn för oss, isynnerhet för lilla doris,
at

at få möttaga sådana rum, sådana Meubler, sådana Musgeräds-saker af
alla slag! Du kan Dig det icke föreställa, Du måste komma up och se det själf.
alt complet, ja öfvercomplet, ikt och i bästa smak. Ut i hennes Bureau i
Sängkammaren utgör öfversta Dagglådan en så kallad *Secrétaire*, med
alt tillbehör, till och med sin lilla Penneknif; och i detta lit lilla Cancellie har
hon skrivit Dig det charmanta Brev, som nu återgår. Indelningen af Rummen
måste jag dock säga Dig. De bo en Trappa up; utur salen går man in uti
et stort Förmak, därifrån i Sängkammaren med djupa Alcove och 2 Cabineter;
utur det ena af dem uti Louises Hvardagsrum för at kläda sig uti, och i
hvilket står et Skifver och *Portellaines* Skåp, som är intet fyllkam för en
ung Skrifvare at hafva förtjent ihop; så i Sängkammaren, och sedan i Köket.
Detta har äfven dörr till salen, så at maten icke behöfver bäras in igenom
Förfästgen. På andra sidan om salen har lalle et stort rum. Alla äro de
huga och lysa. utfigten är at den sköna Adolfs Fredrics Kyrka, hvars
Torn och Portal äro nästan midt för Förfästen; utomder kan man också
se uti afskillige Trägarndar. Stora och skändiga Passagen på Drottning-
gatan vil jag ej omskrifva. Så bor nu vår lilla Louise, och med en
man, som så innerligen älskar henne, och hon honom. Nu till stora Fästern.

Juldagen notifierades Bröllopet hos hela Släkten, och till Fredje-dagen
voro Mormor, Sväger och Fru Widegren, Bror Carl Axel, Arkhitekt Ställman
och begge Herrarne Martin budne hem till oss. Då slog Söta Mor på med
kraft, stort och så väl arrangeradt Bord, som Du vet at Dribbi och lalle
förfä sig på. Detta var egenteliga Bröllops måltiden. Nu var Louise
klädd en forme, och Charles uti svart Civil Dräkt till middagen; men
till aftonen kom han, efter gjorde Vifiter med Louise, tillbaka uti sin
gramma Uniform. [Den Söta Gummans Arthemias Glädje står ej at
beskrifva: ack ej under! Du vet det Slufets fjärra Öden, och nu ser
hon alla sina Barn och Barnbarn så väl och hederligen förförge,
samt bor midt ibland dem vördad och älskad.] Nu, såsom Sväger
Widegren gerne baskar på med sina Trakteringar med flera slags
Viner; så skal Du tro at Söta Mor gjorde sig nu ej litet högfärdig
med alla dessa prungtiga Vin-sorter. Alla blefvo kvar till aftonen, alla
voro glade och väl förnöjde.

Om Torsdagen eller den 29 Dec. at jag första gången hör dessa mina
kära Barn, och gladare måltid gör jag visst intet, för än jag gör
en

en dylik hos min John och Stafva i Norrköping. Gud, som tilldelat mig så många Vålfignelser, förunnar mig också väl denna. Nytt aften äro Söta Mor, jag och Adolf där äter Sötgröt, ^{churn} ovanligt att jag någon aften äter ute; men ja! det var hos dessa kära Barnen, och utomdes var jag, efter vanligheten, den aftonen på salen. Det var för mitt Hjerta en respectable Skund, då jag fick dels afbedja hela det årets afrikalfer och Förfecifer, samt tillika knäböja inför den nådefulle Guden, som i detta då ti ända gående är så underbarligen, så rikeligen välfignat mit Hus! Nytt dagen äro de Söta Barnen åter hos oss. Nu redas de till Hemkom - öl, som lär bli på största del; men sedan blir åter allt tytt hos dem: ty de lefva så ordentligt och beskäddigt, att också det utgör icke den minsta delen af min hjerteliga Glädje. Ofta går Dror Adolf dit, som utomdes deltagit och deltagit uti alla dessa våra Familja-festiviteter. Skäpt går han dock till lilla Elsa, Bromell, för att hämta Tröst, men mest för att skingra sina Bekymmer öfver en för honom verkligen nog mörk framtid. Ty att själv vara utan döden och Inkomster, och taga en fattig Flicka till på köret, det går an bara i Boken och Versen, men aldeles inte i uti Konungariket Sverige.

De här har Du, Lilla Svästa Stafva, hela vår Julefrögd beskafveligen beskrifven. Du och Dror John hafva endast fuktat för att göra den aldeles fullkomliga. Dock, Gudi Lof! alles våra Hjertan äro aldrig skiljde åt. Du är söt och vil hafva min och Drita-Noras Silhouetter. Min skal Du visst få; men huru man skal inbiguera en Skugga af Söta Mor, som alltid träter på sin unnsäsa, det blir et annat Spöromål. Louise, Calle och Adolf lägga dock ihop råd, att skäla så oförmärkt en afbild af det alltid uti mina ögon så vackra, glada och goda ansigtet.

Skälsa nu din äldrabäste John ifrån oss alla. Jag lefver och dörs visserligen

Din

tilgifnasse Pappa.

B. R.
Kong
den

Adi
Kong: 2
Klara
mitt
Jesper
det er
tykte
Klara, 5
Tørky
fiant

Nu
gjort
Klara
afstene
Vi har
arran
at t
Jorthe
mom
visu
Skar
fag
bejv
hæf
med